850/10

Den 6. september 2010 blev i sag nr. 76.833:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over, at selskabet anser et anmeldt ulykkestilfælde som værende forældet.

Selskabet henviser til, at Arbejdsskadestyrelsen vurderede klagerens méngrad den 7/4 2006, og at klagerens advokat først fremsendte denne vurdering til selskabet 16/7 2009.

Det fremgår af sagen, at klageren den 22/3 2005 fik knust sin ene fod, da en trappe, hun stod på, faldt sammen. Klageren anmeldte dette til selskabet den 17/5 2005.

Selskabet anførte til klagerens advokat den 24/5 2005:

> "Vi har modtaget anmeldelsen og kan meddele dig, at skaden er dækket af forsikringen.
>
> Der udbetales erstatning, hvis der som følge af skaden bliver tale om et varigt mén på 5% eller derover.
>
> Som regel går der omkring et år fra skadedatoen, før det er muligt at vurdere, om en skade er varig.
>
> Du skal derfor kontakte os omkring et år fra skadedatoen, hvis [klageren] har varige mén efter uheldet, eller fortsat er i behandling.
>
> Hører vi ikke fra dig, går vi ud fra, at der ikke er varige mén, og sagen vil blive afsluttet uden yderligere.

For god ordens skyld skal vi oplyse, at der er mulighed for at bede om a'contoerstatning, hvis det på et tidspunkt er sikkert, at der er et varigt mén på 5% eller derover. For at vurdere, om der kan udbetales a'conto, skal vi have relevante lægelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at skaden er varig."

Arbejdsskadestyrelsen anførte i vurdering af 7/4 2006:

"**Afgørelser og beslutninger**

Ulykken den 22. marts 2005 er anerkendt som arbejdsskade.

De får 197.850 kroner i godtgørelse for varigt mén (30 procent)."

Klagerens advokat anførte i skrivelse af 16/7 2009 til selskabet:

"Under henvisning til selskabets skrivelse af d. 24/6 2005 vedlægges kopi af

- Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af d. 7/4 2006 vedrørende varigt mén på 30 procent og

- afgørelse af d. 30/6 2009 vedrørende erhvervsevnetab på 50 procent

idet jeg herefter på min klients vegne skal anmode om at Selskabet nu udbetaler den min klient tilkommende erstatning."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 27/7 2009 til klageren:

"Desværre må vi meddele dig, at vi ikke kan behandle skaden, da dit krav er forældet.

Ifølge Forsikringsaftalelovens paragraf 29 er et krav forældet to år efter udgangen af det kalenderår, hvor du fik kendskab til kravet, og til det er forfaldet. At få kendskab til kravet vil sige, at man er bekendt med, at skaden har medført varige følger.

Vi skrev den 24/6-2005, at skaden var anerkendt, og at I skulle vende tilbage på årsdagen såfremt der var varige mén.

Det fremgår af oplysningerne, at den 7/4-2006 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen det varige mén til 30%.

Derfor må det betragtes som passivitet fra din og advokatens side, at vi ikke er blevet gjort bekendt med denne afgørelse.

Derfor var dit krav forældet den pr, 1/1-2009."

Klagerens advokat anførte i skrivelse af 30/8 2009 til selskabet:

"Jeg skal hermed bringe ovennævnte sag i erindring.

Kan i øvrigt supplerende oplyse, at uanset Arbejdsskadestyrelsen d. 7/4 2006 meddelte at skadelidte havde lidt et varigt mén på 30 %, at jeg påklagede dette til Ankestyrelsen, der d.

25/6 2007 meddelte at skadelidte ikke havde krav på varigt mén på mere end 30 %, idet Ankestyrelsen dog samtidig tilbagesendte sagen til Arbejdsskadestyrelsen med begæring om at spørgsmålet om skadelidtes varige mén skulle genoptages idet der skulle indhentes en ny speciallægeerklæring.

Efter indhentelse af denne speciallægeerklæring meddelte Arbejdsskadestyrelsen den 13/6 2008 at man nu ville træffe afgørelse om varigt mén, hvorefter Styrelsen d. 3/7 2008 besluttede at sagen ikke kunne genoptages. Imidlertid havde Arbejdsskadestyrelsen udeladt en begæring fra min side om kontradiktion, hvorfor Styrelsen d. 30/10 2008 oplyste, at dennes afgørelse af d. 3/7 2008 var ugyldig.

Seneste nyt i denne sag er at Arbejdsskadestyrelsen d. 20. ds. har genoptaget min klients sag om varigt mén, men fundet, at skadelidte ikke har krav på yderligere godtgørelse end 30 %.

Spørgsmålet om varigt mén er således først endeligt afgjort i Arbejdsskadestyrelsen d. 20. ds. afhængig af om min klient vælger at indbringe denne afgørelse for Ankestyrelsen.

Principalt finder jeg, at da skaden er anmeldt og selskabet endda anerkendt sin forpligtelse, at der ikke er indtruffet forældelse, subsidiært, at der først d. 20. ds. er truffet en endelig afgørelse (der endda endnu kan påankes), mere subsidiært er der tidligst truffet en endelig afgørelse medio 2007, hvorfor min klients krav på erstatning ikke er forældet."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 31/8 2009 til klagerens advokat:

"Foranlediget af din henvendelse af 29/7-2009 har vores juridiske afdeling gennemgået sagen og vi finder ikke grundlag for ændring af vores afgørelse af 27/7-2009, nemlig at sagen er forældet.

Det påpeges at, skadelidte under hele sagsforløbet har været repræsenteret af advokat.

At anerkende skaden som dækket af forsikringen er alene en konstatering i forhold til det anmeldte hændelsesforløb. Det er ikke en bindende anerkendelse af en eventuel erstatning som umiddelbart efter skadens indtræden, ikke kan opgøres.

Vores advokat påpeger endvidere, at sagen er forældet både efter den gamle forældelseslov og den nye forældelseslov.

Efter den gamle lov er det kendte krav forældet den 1/1-2009 som tidligere meddelt.

Efter den nye lov er kravet - som er kendt i mere end 3 år, senest forfaldet 3 år efter dateringen af kendelsen fra Arbejdsskadestyrelsen den 7/4-2006 svarende til en absolut forældelsesdato den 7/4-2009.

Vi fastholder således vores tidligere afgørelse."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 5/9 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte krav ikke er forældet og udbetale erstat-

ning i overensstemmelse med klagerens méngrad. Klagerens advokat har til støtte herfor anført:

"Jeg vedlægger således sagens akter og gør gældende,

- at Alka d. 24/6 2005 har erkendt erstatningspligten,
- at forældelsesfristen som følge af selskabets erkendelse herved afbrydes, jf. forsikringsaftalelovens § 29,
- subsidiært, at Alka ikke positivt og udtrykkeligt med sin skrivelse af d. 24/6 2005 gør opmærksom på, at forældelsesfristen uagtet erkendelsen fortsat løber,
- at størrelsen af skadelidtes varige mén først foreligger med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af d. 20/8 d.å., og under forudsætning af at skadelidte ikke påanker denne afgørelse.
- at forældelse allertidligst kan begynde at løbe fra Ankestyrelsens afgørelse af d. 25/6 2007."

Selskabet har ved skrivelse af 21/10 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Forsikringen dækker jfr. afsnit 1.1. følger af ulykkestilfælde Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Ulykken blev anmeldt til selskabet ved klagers advokats brev - modtaget af selskabet den 22. juni 2005.

Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse om størrelsen af klagers varige følger den 7. april 2006.

Krav om erstatning blev fremsat ved klagers advokats brev af 16. juli 2009.

Det faktum, at skaden - d.v.s. skadebegivenheden er anmeldt - forhindrer ikke at et krav i anledning af den anmeldte skade kan forældes. Der henvises i den anledning til Vestre Landsrets dom U2003.2185V. Kopi vedlagt. Forældelse af kravet er ikke afhængig af at kravets størrelse er endeligt fastslået eller at ankemulighederne er udtømte.

Ifølge den på skadetidspunktet gældende Forsikringsaftalelovs § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt.

At være bekendt med kravet, og bekendt med at det er forfaldet i Forsikringsaftalelovens forstand betyder, at man er klar over, at man har varige gener samt at disse stammer fra ulykkestilfældet.

Klager er i forsikringsmæssig forstand klar over sit krav senest med Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 7. april 2006, og efter de på skadetidspunktet gældende regler var klagers krav forældet den 1. januar 2009.

Ifølge ændringen i forsikringsaftaleloven med virkning fra 1. januar 2008 forældes krav mod selskabet efter 3 år. Forældelsesfristen begynder fortsat at løbe fra kravets forfaldstid.

Da en eventuel forældelse af klagers krav således involverer begge lovgivninger - både den nye og den gamle - tages udgangspunkt i den frist, der stiller klager bedst.

Klagers varige mén blev fastsat af Arbejdsskadestyrelsen den 7. april 2006 og kunne således med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 24 fordres betalt 14 dage herefter. Klagers krav er således forældet den 21. april 2009. Da kravet først rejses ved klagers advokats brev af 17. juli 2009 er klagers krav således forældet.

Det skal bemærkes, at klager i hele forløbet ses at have været repræsenteret af advokat. Som repræsentant for klager må advokaten antages at være bekendt med de gældende regler, og burde således have været klar over, at klagers eventuelle krav mod forsikringsselskabet var forfaldet og at der var en risiko for forældelse af kravet, såfremt dette ikke blev fremsat over for selskabet.

Afslutningsvis skal det - med henvisning til anbringende 3 i klagers advokats brev til Ankenævnet for Forsikring af 5. september 2009 - bemærkes, at selskabet ikke er forpligtet til positivt at tage forbehold for at anvende gældende lovgivning, og at det forhold at selskabet ikke har meddelt et sådant forbehold ikke kan medføre, at forældelse af et muligt krav er afbrudt eller suspenderet."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at forældelsesfristen ikke afbrydes ved selskabets anerkendelse af, at der foreligger et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens krav var forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, da klagerens advokat først fremsatte dette over for selskabet ved skrivelse af 16/7 2009. Nævnet finder således ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Herefter, og idet det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt klagerens advokat har pådraget sig et erstatningsansvar som følge af passivitet,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann